

**საქართველოს გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტროს სისტემაში
სექსუალური შვეიწროების პრევენციისა და რეაგირების წესი**

თავი I. ზოგადი დებულებები

მუხლი 1. რეგულირების სფერო

საქართველოს გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტროს სისტემაში სექსუალური შვეიწროების პრევენციისა და რეაგირების წესი (შემდეგში - წესი) აწესრიგებს სამინისტროს სისტემაში (ცენტრალური აპარატი და სისტემაში შემავალი უწყებები) სექსუალური შვეიწროების პრევენციისა და სავარაუდო სექსუალური შვეიწროების ფაქტზე შესაბამისი რეაგირების განხორციელების საკითხებსა და პროცედურებს.

მუხლი 2. წესის მიზნები

წესის მიზნებია:

- ა) სამინისტროს სისტემაში სექსუალური შვეიწროებისგან თავისუფალი გარემოს შექმნა;
- ბ) სავარაუდო სექსუალური შვეიწროების ფაქტის შემთხვევაში შესაბამისი რეაგირების განხორციელება;
- გ) სექსუალური შვეიწროების მიმართ მის მიერ ჩადენილი ქმედების პროპორციული და სამართლიანი პასუხისმგებლობის დაკისრება;
- დ) სექსუალური შვეიწროების პრევენციის მიზნით, შესაბამისი ღონისძიებების, მათ შორის, ცნობიერების ასამაღლებელი აქტივობების განხორციელება.

მუხლი 3. წესის მოქმედების ფარგლები

1. წესის მოქმედება ვრცელდება სამინისტროს სისტემაში დასაქმებულ ნებისმიერ პირზე, მიუხედავად მისი თანამდებობრივი მდგომარეობისა და ადგილმდებარეობისა (მათ შორის, ცენტრალური ოფისები, ასევე, შენობის გარეთ სივრცეები - შეხვედრები, მივლინებები, ტრენინგები, კონფერენციები, სოციალური ქსელი და სამუშაოსთან დაკავშირებული სხვა ღონისძიებები, რომლებიც გამოიყენება კანონმდებლობით დადგენილი ფუნქცია -მოვალეობების შესასრულებლად), აგრეთვე სტაჟიორებსა და პრაქტიკანტებზე.

2. წესით გათვალისწინებულ დებულებათა შესრულება სავალდებულოა სამინისტროს სისტემაში დასაქმებული ნებისმიერი პირისთვის და მათი დარღვევა იწვევს შესაბამის პასუხისმგებლობას.

3. სექსუალური შვეიწროების სუბიექტი შესაძლოა იყოს სამინისტროს სისტემის ნებისმიერი თანამშრომელი.

4. სექსუალური შევიწროების მსხვერპლი შესაძლოა იყოს სამინისტროს სისტემის თანამშრომელი ან ნებისმიერი სხვა პირი, რომლის მიმართ სექსუალური შევიწროება პირმა სამინისტროს სისტემის თანამშრომლის სტატუსით განახორციელა.

მუხლი 4. წესის ძირითადი პრინციპები

წესი ეყრდნობა შემდეგ ძირითად პრინციპებს:

ა) სამინისტროს სისტემაში დასაქმებული ნებისმიერი პირი ვალდებულია მაღალი მგრძობიანობითა და კონფიდენციალურობის სრული დაცვით განახორციელოს სექსუალური შევიწროების ფაქტის აღმოფხვრისკენ მიმართული ნებისმიერი ქმედება, დაიცვას და კეთილსინდისიერად შეასრულოს წინამდებარე წესის დებულებები;

ბ) აკრძალულია პირის კანონმდებლობით გათვალისწინებული უფლებების შეზღუდვა სავარაუდო შევიწროების ფაქტის შესახებ საჩივრის წარდგენის გამო და იწვევს პასუხისმგებლობას კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

თავი II. სექსუალური შევიწროების ცნება, ფორმები და ინდიკატორები

მუხლი 5. სექსუალური შევიწროების ცნება

ა) სექსუალური შევიწროება არის დისკრიმინაციის ფორმა, პირის მიმართ სექსუალური ხასიათის ნებისმიერი არასასურველი სიტყვიერი, არასიტყვიერი ან ფიზიკური ქცევა, რომელიც მიზნად ისახავს ან იწვევს მისი ღირსების შელახვას და ქმნის მისთვის დამაშინებელ, მტრულ, დამამცირებელ, ღირსების შემლახველ ან შეურაცხმყოფელ გარემოს;

ბ) სექსუალურ შევიწროებას შესაძლოა დაექვემდებაროს ნებისმიერი პირი მისი სქესის, ასაკის, სექსუალური ორიენტაციის, სოციალური სტატუსის, სამსახურებრივი პოზიციის ან სხვა ნიშნის მიუხედავად;

გ) სექსუალური შევიწროება მსხვერპლის ფსიქო-სოციალურ მდგომარეობაზე განსაკუთრებით უარყოფით ეფექტს ახდენს, მათ შორის, ამცირებს მის სამუშაო პროდუქტიულობას;

დ) აკრძალულია ნებისმიერი სახის სექსუალური შევიწროება;

ე) სექსუალურ შევიწროებას აქვს ძირითადად ორი სახე:

ე.ა) მომსახურება მომსახურების სანაცვლოდ (Quid Pro Quo), რაც გულისხმობს სექსუალური ხასიათის მოთხოვნას რაიმე სახის სარგებლის სანაცვლოდ;

ე.ბ) მტრული სამუშაო გარემო ანუ სამუშაო ადგილზე დამაშინებელი, შეურაცხმყოფელი, დამამცირებელი პირობების შექმნა.

მუხლი 6. სექსუალური შევიწროების ფორმები

1. სექსუალური შევიწროების ფორმებია:

ა) სიტყვიერი:

ა.ა) სექსუალური ხასიათის ხუმრობა;

ა.ბ) სექსუალური ხასიათის კომენტარი ადამიანის გარეგნობის, ჩაცმულობის ან პირადი ცხოვრების შესახებ;

ა.გ) კომენტარი ადამიანის სექსუალობის შესახებ;

ა.დ) კომენტარი ადამიანის სექსუალური ორიენტაციის შესახებ;

ა.ე) კომენტარი საკუთარი სექსუალური გამოცდილების შესახებ;

ა.ვ) სექსუალური ხასიათის სახელების დამახეზა;

ბ) არასიტყვიერი:

ბ.ა.) სექსუალური ხასიათის ფოტოს/ვიდეოს ჩვენება ან ინტერნეტით ან მობილური ტელეფონით გაგზავნა;

ბ.ბ.) სექსუალური ხასიათის ჟესტიკულაციის ჩვენება;

ბ.გ) სექსუალური ხასიათის ტექსტის გაგზავნა ინტერნეტით ან მობილური ტელეფონით;

გ) ფიზიკური:

გ.ა) სახეზე ან სხეულზე (მაგალითად, მხარზე ან წელზე და ა. შ.) შეხება;

გ.ბ) ჩახუტება;

გ.გ) ჩქმეტა.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული სექსუალური შევიწროების ფორმები არ არის ამომწურავი და სექსუალური შევიწროება შეიძლება მოიცავდეს სექსუალური ხასიათის ნებისმიერ ქცევას, რომელიც არასასურველია და მიზნად ისახავს ან იწვევს პირის ღირსების შელახვას და ქმნის მისთვის დამაშინებელ, მტრულ, დამამცირებელ, ღირსების შემლახველ ან შეურაცხმყოფელ გარემოს და ა.შ.

მუხლი 7. სექსუალური შევიწროების ინდიკატორები

1. სექსუალური შევიწროების ინდიკატორებია:

ა) ქმედების ხასიათი;

ბ) მსხვერპლის მიერ სიტუაციის აღქმა;

გ) ქმედების ინტენსივობა;

დ) ქმედების განმეორებადობა;

ე) შემავიწროებლის მიერ მსხვერპლზე გავლენის მოხდენა;

ვ) მსხვერპლის დაუცველი მდგომარეობა;

ზ) შემავიწროებელსა და მსხვერპლს შორის ურთიერთობა, მათ შორის, სამსახურებრივი იერარქია.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული ინდიკატორები არ არის ამომწურავი და ერთი ინდიკატორის არსებობაც შესაძლოა საკმარისი იყოს სექსუალური შევიწროების დასადასტურებლად. ამასთან, შესაძლოა კონკრეტულ შემთხვევას მხოლოდ რამდენიმე ინდიკატორი ან არც ერთი მათგანი არ ახასიათებდეს.

თავი III. საჩივრის წარდგენისა და საქმის წარმოების დაწყების წესი

მუხლი 8. საჩივრის წარდგენა

1. ნებისმიერმა პირმა, რომელიც თავს სექსუალური შევიწროების მსხვერპლად მიიჩნევს, თუ შესაძლებელია, უნდა შეატყობინოს სავარაუდო შემავიწროებელს, რომ მისი ქცევა არის არასასურველი და მიუღებელი.

2. თუ მსხვერპლს არ შეუძლია უშუალოდ მიმართოს სავარაუდო შემავიწროებელს, მას შეუძლია, სექსუალური შევიწროების ფაქტის შესახებ საჩივრით მიმართოს მინისტრს ან სამინისტროს შიდა აუდიტის დეპარტამენტის ხელმძღვანელს.

3. სავარაუდო სექსუალური შევიწროების მსხვერპლი საჩივარს წარადგენს ზეპირი ან წერილობითი სახით, მისთვის ხელსაყრელი ნებისმიერი ფორმით, მათ შორის, ელექტრონული ფოსტის ან სხვა ტექნიკური საშუალების გამოყენებით.

4. სავარაუდო მსხვერპლი საჩივარში მიუთითებს სავარაუდო შემავიწროებლის სახელსა და გვარს, დაკავებულ თანამდებობას, მათი სამსახურებრივი/პროფესიული ურთიერთობის შესახებ ინფორმაციას, სექსუალური შევიწროების ფაქტებს. არსებობის შემთხვევაში, სავარაუდო მსხვერპლი საჩივარს თან დაურთავს მტკიცებულებებს (წერილობითი, ფოტო, ვიდეო, აუდიო და სხვა მასალა, მესამე პირების ვინაობა, რომლებიც შესაძლოა ფაქტის შესახებ ინფორმაციას ფლობდნენ).

5. სავარაუდო მსხვერპლის ნაცვლად, მესამე პირი უფლებამოსილია, საჩივარი წარადგინოს მინისტრთან ან სამინისტროს შიდა აუდიტის დეპარტამენტში ამ მუხლის მე-2 პუნქტში მითითებული ფორმით მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ მას გააჩნია სათანადო მტკიცებულება და მიიჩნევს, რომ სავარაუდო მსხვერპლი სხვადასხვა მიზეზის გამო ვერ ახერხებს საჩივრის უფლების გამოყენებას.

6. ამ წესით განსაზღვრული საჩივრის პროცედურის გამოყენებამდე, მისი გამოყენებისას ან გამოყენების შემდეგ, მსხვერპლი არც ერთ ეტაპზე არ არის შეზღუდული, სექსუალური შევიწროების ფაქტის შესახებ მიმართოს სასამართლოს ან/და საქართველოს სახალხო დამცველს, საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

მუხლი 9. საქმის წარმოების დაწყება

1. იმ შემთხვევაში, თუ სავარაუდო სექსუალური შევიწროების მსხვერპლის ან მის ნაცვლად, მესამე პირის მიერ ზეპირი ან წერილობითი ფორმით საჩივრის წარდგენა მოხდა მინისტრთან, მინისტრი დაუყოვნებლივ კონკრეტულ ფაქტებზე მითითებით ავალებს სამინისტროს შიდა აუდიტის დეპარტამენტის ხელმძღვანელს დისციპლინური წარმოების დაწყებას.

2. მინისტრის დავალების საფუძველზე ან იმ შემთხვევაში, თუ სავარაუდო სექსუალური შევიწროების მსხვერპლის ან მის ნაცვლად, მესამე პირის მიერ ზეპირი ან წერილობითი ფორმით საჩივრის წარდგენა მოხდა სამინისტროს შიდა აუდიტის დეპარტამენტში, ამავე დეპარტამენტის ხელმძღვანელი ინსპექტირების სამმართველოს თანამშრომელს ავალებს დისციპლინური წარმოების დაწყებას.

3. მინისტრის მიერ გაგზავნილი დავალება ხელმისაწვდომი უნდა იყოს მხოლოდ სამინისტროს შიდა აუდიტის ინსპექტირების სამმართველოს იმ თანამშრომლისათვის, რომელსაც დაევალა საქმის განხილვა.

4. იმ შემთხვევაში, თუ სავარაუდო შემავიწროებელი შიდა აუდიტის დეპარტამენტის ხელმძღვანელია, მინისტრი დისციპლინური წარმოების ჩატარებას ავალებს შიდა აუდიტის დეპარტამენტის ინსპექტირების სამმართველოს ხელმძღვანელს.

5. მინისტრი ან საამისოდ უფლებამოსილი პირი სავარაუდო მსხვერპლის ინტერესების დაცვისა და სიტუაციის განმუხტვის მიზნით, საჭიროების შემთხვევაში, შესაბამისი მხარის თანხმობით, იღებს გადაწყვეტილებას დისციპლინური წარმოებისას ერთ-ერთ მხარეს შეუცვალოს სამუშაო ფუნქციები ან/და სამუშაო სივრცე ან შესაძლებელია გამოყენებულ იქნეს სხვა დროებითი ღონისძიება.

თავი IV. დისციპლინური წარმოება

მუხლი 10. სექსუალური შევიწროების საქმის განმხილველი სუბიექტი

1. სამინისტროში სექსუალური შევიწროების საქმეებზე დისციპლინურ წარმოებას ახორციელებს შიდა აუდიტის დეპარტამენტი.

2. საქმის განმხილველი პირის შერჩევასა შეძლებისდაგვარად დაცული უნდა იყოს გენდერული ბალანსი.

3. სავარაუდო მსხვერპლი ან სავარაუდო შემავიწროებელი, უფლებამოსილია მოითხოვოს ინტერესთა კონფლიქტის შემთხვევაში, საქმის განმხილველი თანამშრომლის შიდა აუდიტის დეპარტამენტის ინსპექტირების სამმართველოს სხვა თანამშრომლით ჩანაცვლება.

4. ამ მუხლის მე-3 პუნქტში მითითებული მოთხოვნის დაკმაყოფილებისა და საქმის განმხილველი სხვა თანამშრომლის შერჩევის შესახებ გადაწყვეტილებას იღებს შიდა აუდიტის დეპარტამენტის ხელმძღვანელი, ხოლო ამ წესის მე-9 მუხლის მე-4 პუნქტით გათვალისწინებული გარემოების არსებობისას შიდა აუდიტის დეპარტამენტის ინსპექტირების სამმართველოს ხელმძღვანელი.

5. მინისტრი, შიდა აუდიტის დეპარტამენტის ხელმძღვანელი და შიდა აუდიტის დეპარტამენტის ინსპექტირების სამმართველოს ხელმძღვანელი, ამავე დეპარტამენტის თანამშრომელი, სავარაუდო მსხვერპლი, სავარაუდო შემავიწროებელი და საქმის შესწავლის პროცესში ჩართული ყველა პირი ვალდებულია არ გაასაჯაროვოს მიღებული ინფორმაცია, გამოკვლეული მტკიცებულებები და მიღებული გადაწყვეტილება.

მუხლი 11. სექსუალური შევიწროების საქმის განმხილველი პირის უფლებამოსილება

1. სექსუალური შევიწროების საქმის განმხილველი პირი უფლებამოსილია, მაღალი მგრძობელობითა და კონფიდენციალურობის სრული დაცვით:

- ა) გამოკითხოს სავარაუდო მსხვერპლი;
- ბ) გამოკითხოს სავარაუდო შემავიწროებელი;
- ბ) გამოკითხოს მესამე პირები, ვინც შესაძლოა ფლობდეს საქმესთან დაკავშირებულ ინფორმაციას;
- გ) გამოიკვლიოს საქმეში არსებული ნებისმიერი მტკიცებულება;

დ) გამოკვლეული საქმის ფაქტობრივი გარემოებებისა და მტკიცებულებების საფუძველზე, მიიღოს დასაბუთებული წერილობითი გადაწყვეტილება (დასკვნა) სექსუალური შევიწროების ფაქტის არსებობის ან არარსებობის შესახებ;

ე) სექსუალური შევიწროების ფაქტის დადასტურების შემთხვევაში, განსაზღვროს შემავიწროებლის მიმართ დისციპლინური გადაცდომის პროპორციული და თანაზომიერი დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომა.

2. ობიექტური გარემოებების არსებობისას, მათ შორის, კონფიდენციალურობის დაცვის მიზნით, შიდა აუდიტის დეპარტამენტის თანამშრომელი უფლებამოსილია სავარაუდო მსხვერპლსა და შემავიწროებელს გაესაუბროს მათთვის სასურველ ადგილას, რომელიც შესაძლოა იყოს სამინისტროს სისტემის ადმინისტრაციული შენობის გარეთ არსებული ტერიტორია.

3. სექსუალური შევიწროების საქმის განმხილველი პირი თავისი უფლებამოსილების განხორციელებისას დამოუკიდებელია და ხელმძღვანელობს საქართველოს კონსტიტუციის, მოქმედი კანონმდებლობის, სამინისტროს შინაგანაწესის, შიდა აუდიტის დეპარტამენტის დებულებისა და ამ წესის შესაბამისად.

თავი V. საჩივრის განხილვის ვადები და დასკვნის მომზადება

მუხლი 12. საჩივრის განხილვის ვადა

სექსუალური შევიწროების საჩივართან დაკავშირებით სექსუალური შევიწროების საქმის განმხილველი თანამშრომელი გადაწყვეტილებას იღებს მინისტრის ან შიდა აუდიტის დეპარტამენტის ხელმძღვანელის მიმართვიდან 1 თვის ვადაში, რომლის გაგრძელებაც შესაძლებელია კანონით დადგენილი წესით.

მუხლი 13. დასკვნის მომზადება

1. სავარაუდო სექსუალური შევიწროების საქმის განმხილველი თანამშრომელი მინისტრის სახელზე ამზადებს წერილობით დასკვნას სექსუალური შევიწროების ფაქტის დადასტურების ან დაუდასტურებლობის შესახებ. დასკვნას ხელს აწერს შიდა აუდიტის დეპარტამენტის ხელმძღვანელი.

2. ამ წესის მე-9 მუხლის მე-4 პუნქტით გათვალისწინებული გარემოების არსებობისას, შიდა აუდიტის დეპარტამენტის თანამშრომელი წერილობით დასკვნას ამზადებს შიდა აუდიტის დეპარტამენტის ინსპექტირების სამმართველოს ხელმძღვანელის სახელზე.

3. შიდა აუდიტის დეპარტამენტის ხელმძღვანელი (ამ წესის მე-9 მუხლის მე-4 პუნქტით გათვალისწინებული გარემოებების არსებობისას - ინსპექტირების სამმართველოს ხელმძღვანელი) დასკვნას წარუდგენს მინისტრს.

4. მინისტრი იღებს ერთ-ერთ შემდეგ გადაწყვეტილებას:

ა) სექსუალური შევიწროების ფაქტის დადასტურების შემთხვევაში, დასკვნით გათვალისწინებული დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომის ან უფრო მსუბუქი დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომის შეფარდების თაობაზე;

ბ) არასაკმარისი დასაბუთების მოტივით, დასკვნის სამინისტროს შიდა აუდიტის დეპარტამენტისთვის დაბრუნების თაობაზე, მისი ხელახალი შესწავლის მიზნით;

გ) სექსუალური შევიწროების ფაქტის დაუდასტურებლობის შემთხვევაში, დისციპლინური წარმოების შეწყვეტის შესახებ.

5. სავარაუდო სექსუალური შევიწროების საქმის განმხილველი შიდა აუდიტის დეპარტამენტის მიერ დასკვნის განმეორებით წარდგენის შემთხვევაში, მინისტრი იღებს გადაწყვეტილებას ამ მუხლის მე-4 პუნქტის „ა“ ან „გ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად.

6. მინისტრი დასკვნას განიხილავს და შესაბამის აქტს გამოსცემს დასკვნის წარდგენიდან 7 სამუშაო დღის ვადაში.

თავი VI. დისციპლინური პასუხისმგებლობა

მუხლი 14. დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება

1. სამინისტროს თანამშრომლის მიმართ სექსუალური შევიწროების ჩადენა ითვლება მძიმე დისციპლინურ გადაცდომად.

2. სამინისტროს სისტემის თანამშრომლის მიმართ, რომლის მიერ სექსუალური შევიწროების ფაქტის ჩადენა დადგინდება სამინისტროს შიდა აუდიტის დეპარტამენტის მიერ მომზადებული დასკვნის საფუძველზე, მინისტრი დასკვნის მიღებიდან 7 სამუშაო დღის ვადაში იღებს გადაწყვეტილებას შემდეგი დისციპლინური სახდელის დაკისრების შესახებ:

ა) გაფრთხილება;

ბ) საყვედური;

გ) თანამდებობრივი სარგოს 10 პროცენტიდან 50 პროცენტამდე დაკავება 1-დან 6 თვემდე ვადით;

დ) სამსახურიდან გათავისუფლება.

3. სტაჟიორის/პრაქტიკანტის მიმართ, რომლის მიერ სექსუალური შევიწროების ფაქტის ჩადენა დადგინდება სამინისტროს შიდა აუდიტის დეპარტამენტის მიერ მომზადებული დასკვნის საფუძველზე, მინისტრი დასკვნის მიღებიდან 7 სამუშაო დღის ვადაში იღებს გადაწყვეტილებას შემდეგი სანქციის დაკისრების შესახებ:

ა) გაფრთხილება;

ბ) საყვედური;

გ) სტაჟირების/პრაქტიკის შეწყვეტა.

4. სანქციის სახე დამოკიდებულია სექსუალური შევიწროების სიმძიმეზე, ხარისხზე, სამსახურებრივი დაქვემდებარების ფორმასა და რეციდივზე. ასევე, მხედველობაში მიიღება, რა გავლენა მოახდინა სექსუალურმა შევიწროებამ მსხვერპლის ფსიქოლოგიურ და ემოციურ მდგომარეობაზე.

5. იმ შემთხვევაში, თუ ადგილი ჰქონდა სექსუალურ შევიწროებას ფიზიკური ფორმით, დაუშვებელია შემავიწროებლის მიმართ გაფრთხილების ან საყვედურის გამოყენება.

6. თანამშრომლის მხრიდან სექსუალური შევიწროების განმეორებით ჩადენა იწვევს მის სამსახურიდან გათავისუფლებას, ხოლო სტაჟიორის/პრაქტიკანტის შემთხვევაში - სტაჟირების/პრაქტიკის შეწყვეტას.

7. შემავიწროებლის მიმართ შეიძლება გამოყენებული იყოს სანქციის მხოლოდ ერთი სახე.

8. დაუშვებელია სექსუალური შევიწროების ჩამდენისთვის დისციპლინური სახდელის ვადაზე ადრე მოხსნა.

თავი VII. სექსუალური შევიწროების პრევენციისა და რეაგირების წესის გაცნობა

მუხლი 15. წესის გაცნობა

სამინისტროს სისტემაში ამ წესის გაცნობის ვალდებულება ეკისრება სამინისტროს სისტემის ადამიანური რესურსების მართვის ერთეულებს მისი საჯაროდ გამოცხადების ან ყველასათვის ხელმისაწვდომი სხვა გზით.

თავი VIII. სექსუალური შევიწროების საკითხებზე პასუხისმგებელი პირი

მუხლი 16. სექსუალური შევიწროების საკითხებზე პასუხისმგებელი პირის შერჩევა და მისი უფლება-მოვალეობები

1. მინისტრი, ხოლო სამინისტროს სისტემაში შემავალი უწყებების ხელმძღვანელები თანამშრომლებიდან საჭიროების შემთხვევაში შეარჩევენ ორ პირს, რომლებიც შეითავსებენ სექსუალური შევიწროების საკითხებზე პასუხისმგებელი პირის ფუნქციებს.

2. სექსუალური შევიწროების საკითხებზე პასუხისმგებელი პირები შეირჩევიან სექსუალური შევიწროების მიმართ მათი ცოდნისა და მგრძობელობის გათვალისწინებით. მათი შერჩევისას შეძლებისდაგვარად დაცული უნდა იყოს გენდერული ბალანსი.

3. სექსუალური შევიწროების საკითხებზე პასუხისმგებელი პირის უფლება-მოვალეობებია:

ა) სამინისტროში სექსუალური შევიწროების პრევენციისათვის შესაბამისი ღონისძიებების განხორციელება, მათ შორის, თანამშრომლებისათვის ცნობიერების ამაღლების ღონისძიებების შეთავაზება;

ბ) სამინისტროში დასაქმებული პირისათვის ინდივიდუალური კონსულტაციის გაწევა სექსუალური შევიწროების სავარაუდო ფაქტთან დაკავშირებით და საჭიროების შემთხვევაში, შესაბამისი პროცედურების განხორციელებაში დახმარება;

გ) სხვა ფუნქციების შესრულება, რაც სექსუალური შევიწროების პრევენციასა და სექსუალური შევიწროების შესახებ ცნობიერების ამაღლებას უკავშირდება.

IX. მონიტორინგი და შეფასება

მუხლი 17. მონიტორინგი

სამინისტროს შიდა აუდიტის დეპარტამენტის ინსპექტირების სამმართველო ვალდებულია აწარმოოს სტატისტიკა და მოამზადოს ყოველწლიური ანგარიში ამ წესის შესრულების, ინციდენტების რაოდენობისა და დამდგარი შედეგების შესახებ.

მუხლი 18. შეფასება

წლიური ანგარიშით გამოკვეთილი ტენდენციების შესაბამისად, სამინისტრო აფასებს ამ წესის ეფექტურობას და ახორციელებს ცვლილებებს საჭიროების შემთხვევაში.